

HØJESTERETS DOM

afsagt onsdag den 7. februar 2018

Sag 203/2017

(2. afdeling)

Anklagemyndigheden

mod

T

(advokat Jørn Brandenhoff Schmidt, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt dom af Retten i Kolding den 10. november 2016 og af Vestre Landsrets 6. afdeling den 21. august 2017.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Lene Pagter Kristensen, Poul Dahl Jensen, Henrik Waaben, Jan Schans Christensen og Kurt Rasmussen.

Påstande

Dommen er anket af T med påstand om frifindelse, subsidiært formildelse, navnlig således at straffen nedsættes til fængsel i 20 dage og gøres betinget med vilkår om samfundstjeneste.

Anklagemyndigheden har påstået skærpelse af straffen.

Anbringender

T har anført navnlig, at han skal frifindes, idet han alene kom med en hypotetisk bemærkning, da han udtalte: ”hvis det var lovligt at skyde folk F, så var du blevet skudt”. Han vidste naturligvis, at det ikke er lovligt at skyde folk, og derfor er hans udtalelse ikke en trussel om vold omfattet af straffelovens § 119, stk. 1.

Straffen på ubetinget fængsel i 30 dage er i alle tilfælde for streng. Der var forudgående uoverensstemmelser mellem ham og forurettede, og de to havde et modsætningsforhold. Der

er tale om en enkeltstående udtalelse, som blev fremsat spontant og uovervejet under en telefonsamtale, som forurettede tog initiativ til. Den fremsatte udtalelse var endvidere uspecifik, og efter landsrettens præmisser er det alene de konkrete omstændigheder i forbindelse med udtalelsen, der efter en samlet vurdering indebærer, at der i udtalelsen ligger en trussel om vold. Hvis udtalelsen overhovedet er strafbar, er der tale om en trussel, der ligger i den nedre ende af straffelovens § 119, stk. 1.

Ved strafudmålingen skal der tages hensyn til, at han ikke tidligere er straffet af betydning for sagen. Han har særdeles gode personlige forhold, og han er egnet til at modtage en betinget dom med vilkår om samfundstjeneste. Der må endvidere tages hensyn til, at han var 66 år på gerningstidspunktet, at han nu er 68 år, og at han har helbredsproblemer. På grund af hans høje alder er anvendelse af sædvanlig straf unødvendig og skadelig, jf. straffelovens § 82, nr. 2.

Anklagemyndigheden har anført navnlig, at det fremgår af landsrettens bevisbedømmelse, at de konkrete omstændigheder i forbindelse med Ts udtalelse indebærer, at der i udtalelsen ligger en trussel om vold omfattet af straffelovens § 119, stk. 1. Det forhold, at T udtalte sig hypotetisk med ordene: ”hvis det var lovligt at skyde folk F, så var du blevet skudt”, ændrer ikke på, at der er tale om en trussel, der har været egnet til at fremkalde frygt. Der er derfor ikke grundlag for at frifinde T.

Ved strafudmålingen er udgangspunktet ved overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, at der skal idømmes en ubetinget fængselsstraf. Der foreligger ikke sådanne særlige omstændigheder, at der er grundlag for undtagelsesvis at gøre straffen betinget med vilkår om samfundstjeneste. Det skyldes navnlig grovheden og karakteren af den fremsatte trussel. Der forelå ikke sådanne uoverensstemmelser mellem T og forurettede, at Ts handling på nogen måde kan anses for undskyldelig. Det kan ikke anses for en formildende omstændighed, at forurettede tidligere havde været i kontakt med T i tjenstlig anledning i sager om godskørsel.

T er ikke tidligere straffet for overtrædelse af straffelovens § 119, men det bør indgå ved strafastsættelsen, at han tidligere er straffet for overtrædelser af straffeloven, bl.a. med betinget dom med vilkår om samfundstjeneste, ligesom han flere gange er dømt for strafbare forhold i

Tyskland. Uanset Ts alder er anvendelse af sædvanlig straf ikke unødvendig eller skadelig, jf. straffelovens § 82, nr. 2.

Supplerende sagsfremstilling

I byrettens dom er det anført, at T er straffet ved tysk dom af 13. december 2011 med dagbøder for afpresning. I en dansk oversættelse af dommen, der er fremlagt for Højesteret, hedder det bl.a.:

”Efter at vidnet X2 havde meddelt tiltalte, at en efterfølgende ændring af konditionerne ikke kunne accepteres, foranledigede tiltalte, at chaufføren undlod at foretage aflæsning af fragtgodset for at transportere det til et firma X3 ikke bekendt speditjonsforma.

Han fremsendte den 26.10.2011 en fax til firma X3, som var vedhæftet to fakturaer: en faktura med nr. 11115, i hvilken beløbet for den aftalte fragt 630 EUR var opført, og fakturaen med nr. 11116, i hvilken der for 5 ventetimer var debiteret 325 EUR samt yderligere aflæsnings- og leveringsomkostninger på 350 EUR. Tiltalte meddelte, at varen først ville blive leveret til modtager, når der var sket overførsel af begge fakturabeløb. Han vidste, at han som følge af, at fakturaerne ikke var forfaldne til betaling, ikke havde krav på omgående betaling af fragtomkostningerne, og at han på grund af manglende kontraktligt indgået aftale ikke havde krav på afregning af ventepenge hhv. aflæsningsomkostninger på 675 EUR.

Da firma X3's kunder havde brug for varerne omgående, overførte X3 de uberettiget opkrævede beløb til den af tiltalte opgivne konto for derigennem at opnå levering af varen.

Der rejses derfor tiltale mod Dem

for ved fremsættelse af trusler om alvorlige repressalier ulovligt at have tvunget et menneske til en handling og derved at have påført den person, mod hvem truslerne er rettet, et økonomisk tab for at skaffe Dem selv eller andre uberettiget vinding,

forholdet er strafbart som

afpresning, som omhandlet i § 253, stk. 1 og stk. 2 i den tyske Straffelov.

...

De idømmes en bøde på 120 dagsbøder. Dagsbøderne fastsættes til et beløb på 35,00 EUR. Bøden beløber sig således i alt til 4.200,00 EUR.”

I en personundersøgelse af 22. november 2017 hedder det i Kriminalforsorgens konklusion og begrundelse bl.a.:

”Kriminalforsorgens konklusion:

Det er Kriminalforsorgens vurdering, at T er egnet til at modtage en hel eller delvis betinget dom med vilkår om samfundstjeneste, såfremt T i retten erklærer sig indforstået hermed. Det skal anbefales, at der til en sådan afgørelse fastsættes vilkår om tilsyn af Kriminalforsorgen i prøvetiden.

Finder retten, at sagen kan afgøres med en betinget dom uden vilkår om samfundstjeneste, skal det anbefales, at der alene fastsættes prøvetid.

Kriminalforsorgens begrundelse:

Det er Kriminalforsorgens vurdering, at T har gode og stabile forhold samt er i beskæftigelse. Ydermere har Kriminalforsorgen lagt vægt på, at T grundet tidligere dom har udført samfundstjeneste uden videre bemærkninger, og derfor vurderes T egnet til at kunne udføre samfundstjeneste.”

Retsgrundlag

Ved lov nr. 152 af 18. februar 2015 om ændring af straffeloven og lov om fuldbyrdelse af straf mv. (samfundstjeneste mv.) blev reglerne om samfundstjeneste ændret. Under Folketingets behandling af lovforslaget (lovforslag nr. L 50 af 5. november 2014) besvarede justitsministeren den 11. december 2014 spørgsmål nr. 17 fra Folketingets Retsudvalg. Det hedder i besvarelsen bl.a.:

”Der lægges med lovforslaget op til, at samfundstjeneste kan anvendes over for et bredt felt af kriminalitetsformer, og at kriminalitetens art således tillægges mindre betydning ved den samlede vurdering af, om samfundstjeneste bør anvendes i den konkrete sag. En udvidet brug af samfundstjeneste på straffelovens område bør navnlig komme på tale ved førstegangsovertrædelser, der ikke har karakter af organiseret eller banderelateret kriminalitet. Som anført i pkt. 1 i lovforslagets almindelige bemærkninger vil den udvidede brug af samfundstjeneste bl.a. omfatte visse sager vedrørende simpel vold.

...

Der er derimod ikke med lovforslaget lagt op til en udvidet anvendelse af samfundstjeneste i forhold til i dag i sager, der er omfattet af straffelovens § 119 om vold eller trusler mod personer i offentlig tjeneste eller hverv. Det samme gælder i øvrigt sager, der er omfattet af straffelovens § 247, stk. 2, om vold mod personer, der efter karakteren af deres arbejde er særligt udsat for vold.”

Højesterets begrundelse og resultat

T er fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, ved at have truet tjenestegørende polititjenestemand F under en telefonsamtale, idet T er dømt for at have sagt: ”hvis det var lovligt at skyde folk F, så var du blevet skudt” eller lignende. Af byrettens præmisser fremgår bl.a., at T havde forklaret, at han ikke havde noget godt forhold til F, og at han følte sig forfulgt af denne. På baggrund af specialanklager V1's forklaring om Ts tonefald under telefonsamtalen og Fs forklaring om, at måden, det blev sagt på, var ubehage-

lig, fandt byretten, at de konkrete omstændigheder i forbindelse med udtalelsen gjorde, at der var tale om en trussel, der er omfattet af straffelovens § 119, stk. 1. Landsretten har tiltrådt, at de konkrete omstændigheder i forbindelse med udtalelsen efter en samlet vurdering indebærer, at der i Ts udtalelse ligger en trussel om vold, der er omfattet af straffelovens § 119, stk. 1.

Højesteret finder, at landsretten ikke har anvendt loven urigtigt ved under de nævnte omstændigheder at henføre forholdet under straffelovens § 119, stk. 1, som en trussel om vold.

Ved strafudmålingen har byretten og landsretten lagt vægt på bl.a., at T tidligere er straffet for afpresning efter en tysk dom. Den tyske dom angik et tilfælde, hvor T havde truet med, at han ikke ville aflevere nogle varer uden først at få betaling, som han ikke havde krav på. På denne baggrund finder Højesteret, at den tyske dom ikke kan føre til en strafskærpelse i den foreliggende sag, og nedsætter derfor straffen til fængsel i 20 dage.

Spørgsmålet er herefter, om fængselsstraffen skal være ubetinget eller gøres betinget med vilkår om samfundstjeneste.

Vold eller trussel om vold mod personer i offentlig tjeneste eller hverv i anledning af udførelsen af tjenesten eller hvervet (straffelovens § 119, stk. 1) straffes som udgangspunkt med ubetinget fængsel, jf. bl.a. Højesterets dom af 29. november 2002 (UfR 2003.412).

Det anførte udgangspunkt om ubetinget fængselsstraf er ikke fraveget ved lov nr. 152 af 18. februar 2015 om ændring af reglerne om samfundstjeneste mv., jf. justitsministerens besvarelse af 11. december 2014 på spørgsmål nr. 17 fra Folketingets Retsudvalg.

Det må derfor bero på en konkret vurdering af omstændighederne i den enkelte sag, om der foreligger sådanne særlige grunde, at straffen undtagelsesvis skal gøres betinget med vilkår om samfundstjeneste.

Højesteret finder, at hverken omstændighederne ved trusselsforholdet eller det, som er oplyst om Ts personlige forhold, giver grundlag for at fravige udgangspunktet om ubetinget fængsel.

Højesteret ændrer herefter landsrettens dom som bestemt nedenfor.

Thi kendes for ret:

T straffes med fængsel i 20 dage.

T skal betale sagens omkostninger for byretten, mens statskassen skal betale sagens omkostninger for landsret og Højesteret.

DOM

afsagt den 21. august 2017 af Vestre Landsrets 6. afdeling (dommerne Hanne Kildal, Jens Hartig Danielsen og Joy Winter (kst.) med domsmænd) i ankesag

V.L. S-2239-16

Anklagemyndigheden

mod

T

født den ... 1949

(advokat Mikkel Cramer, Fredericia)

Retten i Kolding har den 10. november 2016 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. 3-7725/2016).

Påstande

Tiltalte T har påstået frifindelse, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden har påstået skærpelse.

Supplerende oplysninger

Tiltalte er ved Retten i Koldings dom af 28. august 2016 idømt en bøde på 4.500 kr., jf. færdselslovens § 118, jf. § 4, stk. 1.

Forklaringer

Tiltalte og vidnerne politiassistent F og specialanklager
har for landsretten i det væsentlige forklaret som i 1. instans.

V1

Tiltalte har supplerende forklaret, at han har kendt F i mellem tre og fem år.

Fra telefonsamtalen med F kan han huske, at F ønskede nogle papirer, som tiltalte mente var til stede i lastbilen. Han vil ikke sige, at der var en oppisket stemning under samtalen og kan ikke genkende, at han skulle have sagt det til F, som han er tiltalt for. Det gør ham målløs.

Han ved ikke, om han talte med V1 den 24. maj 2016.

Om sine personlige forhold har han forklaret, at han startede en speditjonsvirksomhed i januar 2017. Virksomheden har tre ansatte på kontoret. Han har en arbejdstid på 17-18 timer om dagen, men er interesseret i at udføre samfundstjeneste, hvis det bliver aktuelt.

Polititassistent F har supplerende forklaret, at den lastbil han beslaglagde i april 2016 ved , blev brugt ulovligt, fordi den kørte på tyske plader og var ejet af Leasing.

Den 24. maj 2016 standsede han den lastbil, som tiltalte hævdede, var tiltaltes. Lastbilen havde været ejet af en virksomhed, der hed , og som på daværende tidspunkt var ophørt. Den vognmandstilladelse, der var i lastbilen, var udstedt til , og den var blevet tilbagekaldt af den myndighed, der havde udstedt den. Situationen var derfor den, at tiltalte ikke ejede lastbilen og ikke havde den fornødne vognmandstilladelse.

På den baggrund var han ikke interesseret i at tale med tiltalte, men til sidst tog han alligevel den tyske chaufførs telefon, der havde forbindelse til tiltalte. Tiltalte var meget ophidset. Da tiltalte kom med sin udtalelse, sagde han til tiltalte, at de ikke havde mere at tale om, og han afbrød derefter samtalen.

V1 har supplerende forklaret, at hun gennem sin telefon klart kunne høre tiltaltes samtale, men ikke den han talte med. Det var derfor, at hun ræsonnerede, at hun overhørte en telefonsamtale, som tiltalte havde med en anden. Det fik hun efterfølgende bekræftet, da hun ringede til F.

Da tiltalte kom med sin udtalelse, lød det indædt, og som om han mente det.

Umiddelbart efter telefonsamtalen med tiltalte skrev hun på en seddel, hvad tiltalte havde sagt. Hun har taget sedlen med i retten. På sedlen står der: "Hvis det var tilladt at skyde folk, F, så var du jo blevet skudt for længe siden."

Landsrettens begrundelse og resultat

Af de grunde, som byretten har anført, tiltræder landsretten, at det er bevist, at tiltalte har udtalt sig som anført i tiltalen.

Landsretten tiltræder, at de konkrete omstændigheder i forbindelse med udtalelsen efter en samlet vurdering indebærer, at der i tiltaltes udtalelse ligger en trussel om vold, der er omfattet af straffelovens § 119, stk. 1.

Landsretten tiltræder herefter, at tiltalte er fundet skyldig som sket i overtrædelse af straffelovens 119, stk. 1.

Straffen fastsættes som en tillægsstraf, jf. straffelovens § 89.

Det tiltrædes med samme begrundelse, som byretten har anført, at straffen er fastsat som sket.

Efter forholdets karakter er der ikke grundlag for undtagelsesvis at gøre straffen betinget, heller ikke med vilkår med samfundstjeneste.

Landsretten stadfæster derfor dommen.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom stadfæstes.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.

Retten i Kolding

DOM

afsagt den 10. november 2016

Retten nr. 3-7725/2016

Politiets nr. 3700-70300-00023-16

Anklagemyndigheden

mod

T

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 23. september 2016.

T er tiltalt for

trusler efter straffelovens § 119, stk. 1,

ved den 24. maj 2016 ca. kl. 15.20, fra et ukendt sted, telefonisk at have overfaldet tjenestegørende polititjenestemand F med trusler, idet tiltalte til F udtalte: "hvis det var lovligt at skyde folk F, så var du blevet skudt" eller lignende.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om frihedsstraf.

Tiltalte har nægtet sig skyldig.

Sagens oplysninger

Der er afgivet forklaring af tiltalte og af vidnerne pa. F og

V1

Tiltalte, T, har forklaret blandt andet, at han er speditør og beskæftiger sig med tungtvognstransporter. Han kender godt F, og F er kendt i branchen for at jage sit bytte. F jagter de biler, der kører for hans selskab, mens han lader andre selskabers lastbiler være i fred. F har udtalt til ham, at "dig, T, kan jeg godt huske." Han og F har tidligere været uenige i forbindelse med Fs standsning af hans biler. F havde dengang også ønsket at beslaglægge en af hans biler, men der måtte F lade bilen køre, fordi han havde de rigtige papirer, og det har helt sikkert irriteret ham.

Han kan ikke huske, om han har talt i telefon med F den dag, men han vil ikke udelukke, at han har talt i telefon ham. Han kan dog ikke forestille sig, at han er kommet med sådan en bemærkning, og han ved ikke i hvilken forbindelse, han skulle have sagt det. Han er ikke vred på F, men han føler sig og sit selskab forfulgt af F.

Han kender V1 af navn. Han ved ikke, om han har talt i telefon med V1, men hvis han ringer til folk, og de ikke svarer, plejer han at lægge en besked med sit telefonnummer, og beder dem om at ringe tilbage.

Hele sagen her startede med, at en af hans biler kom til , hvor den ankom omkring kl. 16.30 eller 17.30. På det tidspunkt var der lukket for varemottagelsen, og derfor blev chaufføren bedt om at holde sit hvil. Omkring kl. 19 blev han ringet op af chaufføren, C, der fortalte, at politiet var kommet og ville se nogle papirer. Det var F, der havde bedt om at se papirerne. Han kørte selv derud. Han fik at vide af F, at de kørte ulovligt. Han fik fremskaffet de nødvendige papirer. F havde dog besluttet at bilen skulle beslaglægges. Han tog selv chaufføren med, da chaufføren ikke måtte være i den beslaglagte bil. Han vil ikke afvises, at tonelejet blev højnet, og han opfattede F som truende. Hans chauffør var også chokeret over Fs attitude. Traileren var blevet stående på pladsen, og han fik en kollega i branchen, A til at komme og tømme traileren. F havde stået på lur for at se, hvem der tømte traileren. Da A kom, blev han antastet af F, der spurgte ham, om han godt turde køre for T, og om han var sikker på at få betaling.

Lastbilen blev senere stoppet igen, hvor B var chauffør. Det var den 24. maj 2016. F havde stoppet lastbilen på Rasteplads. Han kørte selv derned. Det var mellem kl. 12 og 15, og han kørte så tilbage til igen. De to tyske chauffører var i lastbilen. De forsøgte at ringe til F – og igennem chaufføren fik han kontakt til F. Han kan ikke forestille sig, at han er kommet med en sådan bemærkning, som fremgår af anklageskriftet. Han er chokeret over den formulering. Han opfører sig anstændigt og pænt. Han kan godt have talt i et bestemt toneleje.

Chaufføren, B, har i mange år kørt for mange forskellige vognmænd, og han forstår 75 % dansk og taler 25 % dansk. B forstår rimelig godt hvad ordene er. B vil kunne fortælle, hvad der blev sagt i den anden ende. B må have overhørt samtalen.

Han var ikke selv på stedet, men han ved at B stod ved siden af F. B ville kunne have hørt samtalen og også hvad han sagde på grund af den type telefon, der blev anvendt. C var der også. Han ved ikke, hvor C helt præcist befandt sig under samtalen, men han var til stede.

Pa. F har som vidne forklaret, at han er tilknyttet . Han har været tilknyttet siden 2013, hvor det blev oprettet. De er specialister inden for lastbiler.

Han var på rasteplads den 24. maj 2016. Han var alene ude at køre den dag. Det var en almindelige patruljering, og det er ikke unormalt, at han køre alene. På motorvejen i sydgående retning var han i kontakt med et rødt vogntog med tyske plader og tysk sættevogn. Han var bekendt med lastbilen fra tidligere, hvor den havde haft danske plader. Aftenen før havde han observeret lastbilen i -området. Det var dog så sent, at han ikke kontaktede chaufføren, som holdt ved Volvo.

Han valgte at bringe lastbilen til standsning. Det var om formiddagen. Der var to tyske chauffører i bilen. Det viste sig, at han havde truffet den ene af chaufførerne, C, tidligere, den 19. april. Da han fik lastbilen stoppet bad han om at se en vognmandstilladelse, da lastbilen har været brugt til godskørsel for fremmed regning. Chaufføren finder en dansk vognmandstilladelse, fra et firma der ikke længere eksisterer. Desuden kan den type tilladelse ikke bruges i en tysk bil.

Han talte kun tysk med chaufførerne, og der var ingen af chaufførerne, der gav udtryk for at de talte dansk eller forstod dansk.

Han ved T er vognmand. Hurtigt fik han kontakt med T, og han gjorde T bekendt med, at det var en tysk bil, og derfor vedrørte det ikke umiddelbart ham, men T havde åbenbart en interesse i bilen.

Han blev selv på rastepladsen, men han så ikke T der. Han blev selv på rastepladsen indtil 15.30 eller 16.00-tiden. Han talte igen i telefon med T om eftermiddagen. Egentlig havde han tidligere cleareret med T, hvad han skulle, og han havde ikke behov for at tale med T igen. Han tog kun telefonen for at få afklaret, hvad der nu var problemet.

Det var den tyske chauffør, B, der ringede til T. Han kunne på chaufførens attitude og mimik under samtalen forstå, at chaufføren og T snakkede om ham. Han bad derfor om at få telefonen, så han kunne tale med T. Han blev såtende ved bilen, og B var ved siden af. Han ved ikke, hvor C var på det tidspunkt. De to chauffører kan ikke dansk, og de kunne ikke høre, hvad der blev sagt.

T sagde til ham, at han var ude i personlig forfølgelse, hvortil han svarede, at han gjorde sit arbejde, og at der forelå en række overtrædelse af reglerne om godstransport. Det blev så meget ubehageligt, og T sagde, at "hvis det var lovligt at skyde folk, så ville du blive skudt". Han afbrød forbindelsen og gav telefonen tilbage til B. T råbte ikke, men han var ophidset, og det T sagde, blev sagt i en ophidset tone. Han ved ikke, om han frygtede for sit liv eller frygtede, at der ville ske noget, men det var meget ubehageligt.

Mødet på pladsen ved _____ var bestemt ikke behageligt eller venskabeligt. Der har aldrig været en venskabelig tone mellem ham om T.

Han tror Ts reference til tidligere måske relaterer sig til noget i 00'erne, hvor T også kørte ulovligt for fremmed regning.

Han rettede efterfølgende henvendelse til dem, der tager sagerne, men fik fra X1 at vide, at det ikke hastede, og derfor kunne det ventet til den rette efterforsker var på arbejde med at anmelde det. Han ville nok ikke have anmeldt det, hvis ikke han havde fundet ud af, at V1 havde overhørt samtalen, fordi han tror, at sagen så ikke ville kunne blive til noget.

Specialanklager _____ V1 _____ har forklaret blandt andet, at hun er ansat som specialanklager og tilknyttet _____ . Hun arbejder sammen med F.

Hun overhørte telefonsamtalen mellem T og F.

Hun havde den 24. maj været i retten eller til møde, og da hun er færdig med mødet talte hun med en kollega, der fortalte, at T havde ringet og spurgt efter hende. Der lå også en telefonsvarerbesked på hendes telefonsvarer fra T, om at hun skulle ringe til ham. De havde en efterforskning i gang og havde beslaglagt tre af Ts lastbiler. Hun skyndt sig at ringe på det nummer, T havde oplyst på telefonsvareren. Hendes opkald blev besvaret, og hun præsenterede sig. Personen i den anden ende sagde lige et øjeblik, og så blev røret lagt. Der blev ikke trykket på mute, så hun kunne høre, hvad der skete i lokalet. Hun kunne høre, at der

var en anden telefonsamtale i gang. Hun kunne høre, at T talte i en anden telefon, og at telefonsamtalen drejede sig om en tysk lastbil.

Hun vidste, at de havde tilbageholdt en tysk lastbil, og at F var på sagen. Hun var ikke i tvivl om, at den telefonsamtale hun overhørte var mellem T og F. Ts stemmeføring var aggressiv. Samtalen drejede sig om den tilbageholdte lastbil og lige pludselig sagde T, at "hvis det var lovligt at skyde folk, F, så var du blevet skudt for lang tid siden". Hun noterede ned, hvad det var hun havde hørt. Hun har ikke sedlen med notatet med. Hendes notat ligger på hendes kontor. Efter T havde sagt det, blev samtalen hurtigt afsluttet. Hun kan ikke huske, om der blev sagt farvel. Samtalen varede højst et eller to minutter.

T tog så den telefon, som hun "hang" i. Hun nævnte ikke, at hun havde overhørt samtalen. T fortalte hende, at han var utilfreds med tilbageholdelse, og at han var utilfreds med F. Hun fortalte, at hun ikke kunne gøre noget.

Hun er sikker på, at det var T, hun overhørte tale i telefonen. Dels var det den samme stemme, hun havde hørt på sin telefonsvarer, som havde præsenteret sig som T, og dels var det den samme stemme hun efterfølgende fik i røret.

Hun ringede bagefter til F og spurgte ham, om han lige havde talt i telefon med T, hvilket han bekræftede. Hun fortalte, at hun havde hørt, hvad der blev sagt, og hun opfordrede F til at gå videre med sagen, da hun syntes det var meget groft.

Tiltalte er straffet ved tysk dom af 13. december 2011 med dagbøder for afpresning.

Kriminalforsorgen har i udtalelse af 21. oktober 2016 oplyst, at tiltalte er egnet til at modtage en hel eller delvis betinget dom med vilkår om samfundstjeneste, såfremt T er indstillet på at udføre samfundstjeneste, og at der til sådan en afgørelse fastsættes vilkår om tilsyn af Kriminalforsorgen i prøvetiden. Tiltalte er ikke egnet til at modtage en hel eller delvis betinget dom med vilkår om tilsyn af Kriminalforsorgen.

Tiltalte har om sine personlige forhold blandt andet forklaret, at oplysningerne i 808-undersøgelsen er rigtige, og at han er indstillet på at udføre samfundstjeneste, hvilket han tidligere også har gjort uden problemer.

Rettenns begrundelse og afgørelse

På baggrund af de afgivne forklaringer, lægger retten til grund, at tiltalte, T, den 24. maj 2016, omkring kl. 15.20 talte i telefon med pa. F, som på det tidspunkt havde standset et tysk vogntog ved Rasteplads. Retten lægger endvidere efter specialanklager V1's forklaring til grund, at hun gennem en anden telefon overhørte, hvad T sagde i telefonen.

På baggrund af de afgivne vidneforklaringer fra pa. F og specialanklager V1 finder retten det bevist, at T udtalte: "hvis det var lovligt at skyde folk F, så var du blevet skudt" eller lignende, da han den 24. maj 2016 omkring kl. 15.20 talte i telefon med pa. F.

Efter Ts egen forklaring lægger retten til grund, at han godt vidste, at pa. F var politimand, og at han var i tjeneste på det pågældende tidspunkt.

T har forklaret, at han ikke har noget godt forhold til pa. F, og at han føler sig forfulgt af pa. F Herefter, og på baggrund af specialanklager V1's forklaring om Ts tonefald under telefonsamtalen og pa. Fs forklaring om, at måden, det blev sagt på, var ubehagelig, finder retten, at de konkrete omstændigheder i forbindelse med udtalelsen, gør at udtalelsen er en trussel, der er omfattet af straffelovens § 119, stk. 1. Det gør i den forbindelse ingen forskel, om pa. F konkret følte sig truet, idet en trussel om at skyde en person er egnet til at fremkalde frygt.

Straffen fastsættes til fængsel i 30 dage, jf. straffelovens § 119, stk. 1.

Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på, at T har fremsat trusler mod en tjenestegørende politimand, og at der ikke er grundlag for at fravige udgangspunktet om ubetinget fængsel, uanset Ts gode personlige forhold. Retten finder således ikke, at straffen kan gøres betinget, heller ikke med vilkår om samfundstjeneste. Retten har endvidere lagt vægt på, at T er tidligere straffet for afpresning.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T skal straffes med fængsel i 30 dage.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.